

تأثیر برنامه تمرینی با مصرف ویتامین E بر وضعیت آنتی‌اکسیدانی و عوامل خطرزای قلبی - عروقی

مقاله پژوهشی

حسن نقی زاده^۱، مریم بان پروری^۲، عباس صالحی کیا^۲

تاریخ دریافت مقاله: ۸۸/۳/۱۶

تاریخ پذیرش مقاله: ۸۸/۱۰/۱۳

۱. مربی گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تفت

۲. مربی گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه سیستان و بلوچستان

چکیده

زمینه و هدف: اثر فعالیت بدنی همراه با مصرف مکمل‌ها بر روی عملکرد سیستم‌های حیاتی بدن و کاهش اثر رادیکال‌های آزاد شده در جریان ورزش به خوبی شناخته نشده است. هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر تمرین هوازی متوسط (HRmax: ۶۰-۶۵٪) با ویتامین E بر وضعیت آنتی‌اکسیدانی، استرس اکسایشی و عوامل خطرزای قلبی - عروقی دانشجویان مرد سالم فعال است.

مواد و روش کار: این مطالعه یک تحقیق نیمه تجربی با گروه کنترل با استفاده از پیش‌آزمون و پس‌آزمون است که در سال ۱۳۸۵ در دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز به مرحله اجرا درآمد. ۴۵ نفر دانشجوی مرد سالم فعال انتخاب و به صورت تصادفی در یکی از سه گروه تمرین - مکمل (۱۵ نفر، ۲۳/۸±۱/۶ سال)، تمرین - دارونما (۱۵ نفر، ۲۲/۴±۲/۳ سال) و گروه کنترل (۱۵ نفر، ۲۲/۹±۱/۸ سال) قرار گرفتند. گروه تمرین - مکمل، تمرین هوازی متوسط را با مصرف قرص ۵۰۰ میلی‌گرمی ویتامین E و گروه تمرین - دارونما تمرین فوق‌را با مصرف دارونما، به مدت ۸ هفته، هر هفته ۳ جلسه به مدت ۴۵ دقیقه انجام دادند. متغیرهای وابسته‌ی تحقیق در دو مرحله، در شرایط آزمایشگاهی استاندارد، اندازه‌گیری شد و توسط آزمون‌های کلموگروف - اسمیرین و آنالیز واریانس یک طرفه و آزمون تعقیبی LSD ارزیابی و $p < 0.05$ معنی‌دار تلقی گردید.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که، تفاوت معنی‌داری بین سه گروه از نظر میزان مالون دی‌آلدئید (MDA) ($p < 0.02$)، پروتئین کربونیل‌شده (CP) ($p < 0.04$)، ظرفیت ضد اکسایشی تام (TAC) ($p < 0.03$)، لیپوپروتئین کم‌چگال (LDL) ($p < 0.03$) و اکسیژن مصرفی بیشینه (Vo₂max) ($p < 0.03$) وجود دارد.

نتیجه‌گیری: انجام تمرینات هوازی متوسط با مصرف ویتامین E، باعث کاهش آسیب‌های غشایی، پراکسیداسیون لیپیدی و عوامل خطرزای قلبی - عروقی می‌گردد. [م ت ع پ ز، ۱۲ (۱): ص ۳۳ تا ۳۹]

کلیدواژه‌ها: تمرین هوازی، استرس اکسایشی، عوامل قلبی - عروقی، خطرزا

مقدمه

تولید کنترل نشده گونه‌های اکسیژن فعال در درون سلول سبب استرس اکسایشی شده و با ایجاد اختلال در موازنه اکسیدان‌ها و آنتی‌اکسیدان‌ها، بر اکسایش درون سلولی تأثیر می‌گذارد. در اثر این فعل و انفعالات مولکول‌های زیستی مثل اسیدهای نوکلئیک، پروتئین‌ها و لیپیدها اکسیده می‌شود و در نتیجه اطلاعات ژنتیکی و ماهیت طبیعی پروتئین‌ها تغییر می‌کند، آنزیم‌ها غیرفعال می‌شوند، غشاهای زیستی دچار اختلال گشته و زمینه ظهور بسیاری از بیماری‌های قلبی و عروقی فراهم می‌گردد.^{۱،۲} آنزیم‌های ضد اکسایشی شامل سوپراکساید دسموتاز (SOD)، کاتالاز (CAT)، گلوکاتایون پراکسیداز (GPx) و گلوکاتایون S ترانسفراز (GST) اولین خط دفاعی در برابر حمله انواع رادیکال‌های فعال اکسیژن می‌باشند. مواد ضد اکسایشی مثل آلفاتوکوفرول (ویتامین E) و ویتامین C خط دفاعی بعدی را تشکیل می‌دهند.^{۳،۴} شواهد فراوانی نشان می‌دهد که تحت شرایط فیزیولوژیک و پاتولوژیک گوناگونی از جمله ورزش شدید، تمرین در ارتفاع زیاد، عدم تحرک و بسیاری از بیماری‌ها، مواد ضد اکسایشی درون‌زا (آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی) نمی‌توانند به طور کامل از آسیب اکسایشی جلوگیری کنند^۵، چنین مواقعی نقش مواد آنتی‌اکسیدانی رژیم غذایی از قبیل ویتامین E

(مهمترین ماده ضد اکسایشی زنجیره شکن محلول در چربی در بدن)، C و بتا-کاروتن و غیره اهمیت پیدا می‌کنند.^۳ تحقیقات انجام شده در این زمینه نشان داده‌اند کمبود ویتامین‌های E و C در رژیم غذایی همراه با فعالیت بدنی با مشکلاتی از قبیل کاهش نرمی غشای سلول، کاهش پیوستگی تنفس میتوکندریایی، آسیب عضلات اسکلتی، کاهش عملکرد سیستم ایمنی و دفاعی بدن همراه است و متعاقباً باعث افزایش شیوع بیماری‌های قلبی و عروقی می‌شود.^{۵،۶} Mastaloudis و همکاران در سال ۲۰۰۴ اثر حفاظتی مکمل ویتامین E (۳۰۰ میلی‌گرم در روز) در کاهش مالون دی‌آلدئید (MDA) و شاخص‌های آنزیم بافتی به هنگام تمرینات هوازی متوسط را خاطر نشان کرده‌اند.^۷ Britez و همکاران در سال ۲۰۰۰ نشان داده‌اند که مصرف ۶۰ روزه مکمل ویتامین E، تولید رادیکال‌های آزاد ناشی از ورزش و پراکسیداسیون لیپید را در عضله قلبی موش کاهش می‌دهد.^۸ نتایج چنین تحقیقاتی نشان می‌دهد که مکمل ویتامین E آثار مطلوبی در جهت کاهش شاخص‌های پراکسیداسیون لیپیدی، افزایش فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی بدن و افزایش سیستم ایمنی بدن دارد^{۹-۵}، اما تحقیقات دیگری نیز وجود دارند که نتایج متفاوتی بدست آورده‌اند.^{۱۱-۱۰} لذا، با توجه به